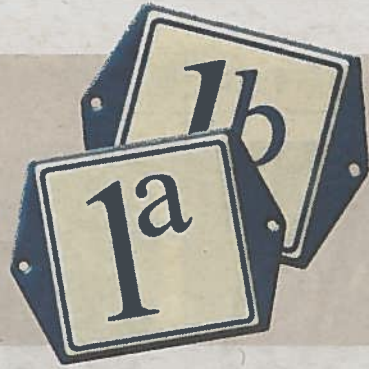

Jong en oud vinden allerlei manieren om samen te gaan wonen. Socioloog Peter Camp heeft een paar honderd nieuwe woonvormen op een rij gezet.

Alles is anders. Nu onze huizen nog

Wilma de Cort
Arnhem

Bij presentaties over zijn nieuwe boek *Wonen in de 21e eeuw, collectieve woonvormen in Nederland en België*

vraagt hij weleens aan de zaal: 'Wie zou hier willen wonen?'

Socioloog Peter Camp uit Arnhem laat dan een illustratie zien van een eigentijds hofje. De gezelligheid straalt er vanaf. Jong en oud hebben er allemaal een eigen voordeur. Als ze zin hebben, treffen ze elkaar op het dak in een gemeenschappelijke kweekkas of tuin of in de spelletjeskamer of koffiobar.

Alle vingers gaan omhoog als ze het plaatje zien, zegt Camp. „Dit willen ze allemaal.”

Hij voegt eraan toe: „Of ze het ook doen, is een tweede.”

Peter Camp heeft een boek geschreven over wonen in de 21ste eeuw. We gaan anders wonen, zegt hij. Jarenlang werd er in Nederland gebouwd met het kinderrijke gezin als norm. Dat is achterhaald. „40 procent van de Nederlanders woont nu alleen.”

Er zijn meer verschuivingen. De geboortegolf heeft plaats gemaakt voor een grijze golf. Het verzorgingshuis is afgeschaft en we moeten langer voor onszelf en elkaar zorgen. Nederland heeft veel nieuwkomers van andere culturen. De problematiek van eenzaamheid neemt toe. Eigenlijk is alles anders. Alleen onze woningvoorraad bleef hetzelfde.

De wal keert het schip. Camp constateert dat burgers in beweging komen en nieuwe woonvormen bedenken. Want jongeren, alleenstaanden, jonge gezinnen, vitale en kwetsbare ouderen blijven niet zitten wachten om met hun woonbehoeften aan hun trekken te komen. Collectieve woonvormen zijn bezig met een opmars, stelt Camp. Dit volgens de Loesjeslogan: 'Waarom moeilijk doen als het samen kan'. „Architecten en projectontwikkelaars duiken er nu ook op.”

Camp heeft in Nederland en België zo'n 250 nieuwe woonvormen gevonden en beschreven.

„De commune van de jaren 60, waar je vergaderde tot je het over alles eens was en een willekeurige onderbroek van de stapel in de kast trok, dat willen we niet meer”, zegt Camp. „Nieuwe woongemeenschappen, zoals het Eikpunt in Lent, zijn pragmati-

▲ Socioloog Peter Camp bij voormalig zwembad Beekhuizen in Velp. Daar wonen meerdere huishoudens die zorgen voor ringslangen in het bad.

FOTO MARC PLUIM

▲ Een hedendaags hofje voor alle generaties.

ILLUSTRATIE BUREAU SLA, AMSTERDAM

schier en lichter georganiseerd. Wel nog gefocust op dingen samen doen, maar met genoeg individuele vrijheid.”

Ander voorbeeld in Gelderland: een nieuw, luxe studentenhuus op

het Willemsplein in Arnhem. „De jongeren vinden het leuk om samen iets te ondernemen, maar willen wel fatsoenlijk wonen.”

In het verbouwde herenhuis zitten ook heel ruime appartementen. In Amsterdam heeft een projectontwikkelaar 'friendswoningen' gebouwd. In een friendswoning kunnen twee eenpersoonshuishoudens. Allebei met een eigen huurcontract. Ze hebben een eigen slaapkamer, maar gemeenschappelijke woon- en badkamer. Niet alleen studenten maar ook eind twintigers, die bevriend zijn,

Nieuwe woongemeenschappen zijn pragmatischer en lichter georganiseerd

— Peter Camp, socioloog

komen er op af, stelt Camp. Het is zo'n succes, dat de projectontwikkelaar bezig is met een Melrose-concept, net als de friendswoningen vernoemd naar en geïnspireerd door een tv-serie, maar dat voor groepen alleenstaande ouderen.

Weer een ander voorbeeld is zwembad Beekhuizen in Velp. Het oude zwembad werd in 2000 gekraakt. Nu wonen er in zes woningen een paar alleenstaanden met en zonder kind, stellen en enkele gezinnen. Samen zorgen ze voor de ringslangen die in de zwembaden hun broedplaats hebben gevonden.

Op de kافت van zijn boek staat de ondertitel: 'Naar een hedendaags Utopia'. Zo ziet Peter Camp het echt.

■ Dit is de laatste aflevering van de korte serie 1A/1B, waarin mensen vertelden over wonen anno 2017.